

بسم الله الرحمن الرحيم

نسل کشی و دموکراسی آیا می توان از قاتل کمک خواست؟

(ترجمه)

خبر:

انتخابات آمریکا در پنجم نوامبر سال ۲۰۲۴ برگزار شد و دونالد ترامپ با اکثریت قاطع آراء بر کامالا هریس پیروز شد. بسیاری از مسلمانان در ایالات متحده بار دیگر در این انتخابات دموکراتیک شرکت نمودند، به امید این که آرای آنان بتواند به نسل کشی در غزه پایان دهد. برخی از مسلمانان به دلیل اعتقاد به وعده ترامپ برای برقراری صلح در منطقه، یا به منظور مجازات هریس و دولت بایدن برای حمایت و تأمین مالی مستمر رژیم مجرم یهود، از ترامپ حمایت نمودند. برخی دیگر از هریس حمایت نمودند و او را «بد بهتر از بدتر» و بهترین گزینه برای مخالفان جنگ در غزه برای دستیابی به اهدافشان دانستند. عده‌ای نیز به نماینده حزب سبز، جیل استاین و کورنل وست، نامزد حزب مردم رأی دادند؛ چرا که این دو مواضع محکمی ضد جنگ داشته و وعده توقف نسل کشی را داده بودند.

تبصره:

در این انتخابات و هم‌چنین در انتخابات دموکراتیک دیگر کشورهای غربی، بسیاری از مسلمانان استراتژی‌هایی را به کار گرفتند تا بهترین راه‌ها را برای تاثیرگذاری در بازی دموکراتیک برای پیشبرد موضوع فلسطین بیابند. نسل کشی در غزه، اشغال فلسطین و سرکوب مسلمانان در سایر نقاط جهان تا زمانی پایان نخواهد یافت تا این توهم را کنار نگذاریم که مشارکت در نظام دموکراتیک و روند انتخاباتی می‌تواند مشکلات ما را به عنوان یک امت اسلامی حل کند. یک ضرب‌المثل انگلیسی است که می‌گوید: «دیوانگی این است که کاری را بارها و بارها انجام دهی و انتظار نتایج متفاوت داشته باشی.»

آیا بارها و بارها شاهد شکست سنگین کشورهای غربی و دیگر کشورهای دموکراتیک در توقف نسل کشی یا پاکسازی قومی مسلمانان در سوریه، یمن، میانمار، آفریقای مرکزی، کشمیر، ترکستان شرقی و دیگر نقاط نبوده‌ایم، بدون توجه به شدت فجایع و بدون توجه به نظر مسلمانان ساکن آن کشورها؟ آیا شاهد جنگ‌های استعماری غرب در افغانستان و عراق نبوده‌ایم، با وجود مخالفت گسترده داخلی؟ در بریتانیا، میلیون‌ها نفر در سال ۲۰۰۳ علیه حمله به عراق تظاهرات نمودند، اما با این وجود، دولت بلیر به‌رغم این مخالفت عمومی، به جنگ رفت. دلیل این امر این است که دولت‌های دموکراتیک سرمایه‌داری غربی، برنامه‌ها و اقدامات خود را در سیاست خارجی بر اساس آراء اقلیت محلی یا حتی نظر عمومی اکثریت تعیین نمی‌کنند، بلکه بر اساس منافع سیاسی و اقتصادی بلندمدت کشور، مؤسسات، نهادها و ساختارهای آن و حفظ سلطه خود بر مناطق مختلف جهان، بدون توجه به موضع اصولی حزب یا رئیس‌جمهوری که در قدرت است، تنظیم می‌کنند.

در این حالت، آمریکا و بسیاری دیگر از دولت‌های استعماری سرمایه‌داری غربی بر این باورند که حفظ و تقویت رژیم یهود در راستای منافع ملی آن‌هاست، بدون توجه به شدت مخالفت‌ها در میان توده‌های خود. بنابراین، این باور که ما مسلمانان می‌توانیم از طریق مشارکت در فرآیند انتخاباتی دموکراتیک بر برنامه‌های سیاست خارجی آمریکا یا دیگر کشورهای غربی در فلسطین یا سایر کشورهای اسلامی تأثیر بگذاریم، یک خیال باطل است!

علاوه بر این، شرکت در این انتخابات دموکراتیک تنها به معنای ابراز حمایت از نامزد و سیاست‌های او نیست؛ بلکه تأییدی است بر صحت سیستمی که او نمایندگی می‌کند و از آن حمایت و دفاع می‌کند. این به معنای مشروعیت بخشیدن و تأیید سیستم استعماری سرمایه‌داری غیر اخلاقی است که در ایجاد، تأمین مالی، حفاظت، تقویت و حفظ رژیم یهود نقش داشته است. این به معنای پذیرش سیستمی است که به این اشغالگر مجرم امکان داده تا بدون مجازات، نسل‌کشی را انجام دهد و افرادی مانند ترامپ، بایدن و هریس را به عنوان رهبران تولید کرده است؛ کسانی که در حمایت قاطع خود از رژیم مجرم یهود تردیدی ندارند، بدون توجه به میزان جنایات آن.

مویرا دونیگان، نویسنده بخش ثابت روزنامه گاردین آمریکایی می‌نویسد: «آیا آمریکا سزاوار ترامپ است؟ در سال‌های پس از صعود او به قدرت، یکی از نظریه‌ها این است که او تنها تجسم شیاطینی است که از مردم بیرون رانده نشده‌اند؛ بازمانده‌های نژادپرستی که به این کشور اجازه داد اقتصاد خود را بر پشت بردگان بنا کند، و روابط خشونت‌آمیز و تحمیل‌شده‌ای که به او این امکان را داد تا کشور خود را بسازد و سلطه جهانی خود را از طریق اشغال خشونت‌آمیز و اجبار برقرار کند. هم‌چنین علاقه به پول کثیف و بی‌اعتنایی به اصولی که همیشه محرک اقتصاد طماع ما بوده‌اند.»

در این نسخه از داستان، ترامپ نه تنها نمادی از بیماری است، بلکه مانند مجازات آمریکا است... چنین حقیقتی در نظام دموکراتیک سرمایه‌داری در سراسر جهان غرب طنین‌انداز می‌شود. آیا این همان سیستمی است که می‌تواند عدالت را برای مردم فلسطین محقق سازد؟ آیا این همان سیستمی است که ما مسلمانان می‌خواهیم از طریق مشارکت در انتخابات دموکراتیک این کشورها از آن حمایت کنیم؟ آیا واقعاً از سازنده، تأمین‌کننده مالی و حامی قاتل انتظار کمک داریم؟

ما مسلمان، برای اینکه بتوانیم نسل‌کشی در غزه و سرکوب مسلمانان در دیگر نقاط جهان را متوقف کنیم، باید دیدگاه خود را فراتر از استراتژی‌های ناموفق برای تغییر بالا ببریم. باید از این باور نادرست که می‌توانیم مشکلات خود را از طریق سیستم دموکراتیکی که ارتباط نزدیکی با استعمار دارد و در بسیاری از کشورهای اسلامی جنایات نسل‌کشی مرتکب شده است، حل کنیم، رهایی یابیم. باید این توهم و افسانه را بشکنیم که صندوق‌های رأی‌قادر به تغییر تصمیمات سیاست خارجی کشورهای سرمایه‌داری هستند که در زیر سایه آن‌ها زندگی می‌کنیم. اما این درست نیست! در واقع، یکی از بهترین راه‌ها برای ابراز خشم و مخالفت با نسل‌کشی در غزه، جدایی از سیستمی است که این نسل‌کشی را تأمین مالی کرده و آن را تسهیل می‌کند!

اگر واقعاً می‌خواهیم کشتارها در غزه را پایان دهیم باید به دنبال راه حل درستی باشیم که سرزمین فلسطین را به طور کامل و برای همیشه آزاد کند. یک ارتش وجود دارد که مردم غزه و سایر مناطق فلسطین را به قتل میرساند. بنابراین پایان دادن به این نسل‌کشی نیازمند بسیج یک ارتش برای دفاع از مردم و آزادسازی آن‌هاست. به همین دلیل باید از افسران ارتش‌های مسلمان خواسته شود که به وظیفه اسلامی خود در دفاع از امت و آزادی آن پاسخ دهند. اما امروز هیچ حاکم یا دولتی در کشورهای اسلامی وجود ندارد که اراده سیاسی برای به حرکت درآوردن ارتش خود به منظور انجام این وظیفه را داشته باشد.

بنابراین، ما مسلمانان باید تمرکز خود را به تغییر رهبری‌ها و نظام‌ها در کشورهای مسلمان معطوف کنیم، با براندازی رژیم‌های خیانتکار و فاسدی که کشورهای ما به آن‌ها گرفتار شده‌اند، و ایجاد دولتی که اسلام و امت را نمایندگی کرده و برای آن‌ها به سرعت بجنگد. این دولت، خلافت بر منهج نبوت است. در واقع، هیچ پیروزی برای این امت بدون اطاعت از الله سبحانه و تعالی و اتکا به راه‌حل‌ها و نظام او نخواهد بود. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

[نور: ۵۱]

ترجمه: گفتار مؤمنان در آن هنگام که به سوی الله و پیامبرش فراخوانده می شوند تا در میانشان حکم کند، تنها این است که می گویند: شنیدیم و اطاعت کردیم. و آنان رستگازند.

نویسنده: أسماء صدیق

برای دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

11 جمادی اولی 1446 ه.ق.

13 نوامبر 2024 م.

مترجم: عبدالرحمن مستنصر